

ירידה אל העם

ביומנו מספר שריתתעמולה הנאצי, יוזף גבלס, כי כשהיה רוצה לדעת מה חושב העם היה משוחח עם אימו.

כמה שרים בממשלת-ישראל משתמשים בנהגי מכו-ניותיהם כמדדים לרגשות האומה.

כל אחד מוצא את "אמא של גבלס" שלו, וגם אני חיפשתי.

נכון, יש לי 12 חברים חביבים ויש לנו מאורה חמימה והם נחמדים ואני מסכים איתם והם מסכימים איתי, אבל ברור לי שהם בכלל לא העם.

בתחילה חשבתי גם אני, בפשטנותי, להפעיל את אימי שלי כ"אמא של גבלס" שלי. אך עד מהרה גיליתי שחור-שיה בריאים מדי ורגישה דקה מדי מכדי להיות עם; מה גם שהיא אמא שלי.

מאז עברתי לשימוש פעיל בשירות-המילואים שלי כמדוי הבלעדי למצב האומה. וכך, אחת לשנה בערך, אני צורך את תרמילי, לובש חאקי כאחד האדם, ויורד אל העם לבדוק ולמשש מה העניינים.

שירות-המילואים הוא ה"אמא של גבלס" שלי, והנה דיווחי:

עידית ודיבורית

המג"ד שלי הוא קיבוצניק. הסמג"ד שמן כמו קיבוצ-ניק או מושבניק. אחד המ"פים מניע ב"אלפא-רומיאו" ספורט חדשה ומוכספת. הוא גר בסביון ואבא שלו אחד האנשים העשירים במדינה. שאר המ"פים ניראים לי גם הם כבני מעמד קיבוצי-סביון.

שפת הדיבור במטבח היא מרוקאית. גם בין המכו-נאים שולטים המרוקאים. הם מה שנקרא בעברית "שירותים", ואם הופכים את שם-העצם לתואר-השם זה נשמע משהו כמו "משרתים".

לחם ושעשועים

כשמגיעים העיתונים הם נחטפים מיד.

יש כאלה, והם הרוב, שקוראים בעיון רק את מדור הספורט, מעלעלים במהירות בשאר ומעבירים הלאה.

יש כאלה, והם פחות, שקוראים בעיון רק את מדור הבורסה, מעלעלים במהירות בשאר ומעבירים הלאה.

ולעולם לא יקראו הספורטאים במדור הבורסה וה-בורסאים לא יקראו במדור הספורט. יש סדר בעולם.

מין ונשים

עולם הנשים מתחלק, מסתבר, לשתי קבוצות - ה"נקבות" ו"האישה".

קבוצת ה"נקבות" מתחלקת, כמו כל דבר בצה"ל, לשלוש קבוצות מישנה - פרחות, קוסיות וזונות - ושימושן תקינות, הרמות, דפיקות, הבאות, שימות, ליקוקים, ריקון-מיכלים בליעות ושאר פעולות הקרויות "מיניויות".

קבוצת "האישה" מורכבת מנשים בודדות ששימושן בהכנת קפה, השגת מצרכים, גידול צאצאים, שמירת הניקיון, אספקת מזון וסיפוק שאר צרכים הקרויים "משפחתיים".

לעיתים קורה שקבוצת ה"נקבות" פולשת לתחום הפעולות "המשפחתיים", כגון תכנת תה אחרי הדפיקה. לעומת זאת קבוצת "האישה" אינה משתתפת לעולם בפעולות "מיניויות" כשל ה"נקבות". אלא הפעולות תח-ליפיות הקרויות "יחסים", וזאת רק אחרי מה שקרוי "החתונה".

בעניין "החתונה" יש לציין כי חלה התערערות ערכית מסוימת, וכיום יש ליבראלים הגורסים כי כדאי ואף רצוי לקיים את אותם "יחסים" לפני אותה "החתונה" כדי לבדוק את מה שקרוי "התאמה".

זוהי, על רגל אחת, התורה כולה.

המדיום והמסר

כל ערב מתייצב העם באוהל משכן הטלוויזיה לראות את הקולות.

התוכניות הפופולאריות הן ספורט למינהו - מבט ספורט, משחק השבוע והיאבקות הערבים - והסיני רומן הבריטי האפופיאי, "פולדארק".

גם לחדשות יש צופים וכל האישים הפוליטיים המר-מיעים על המסך זוכים לתגובות מיידיות ומגוונות: חלקם מעוררים צחוק כללי ומתמשך (לדוגמא: ברעם

וקול), אחרים זוכים לקריאות גנאי עדתיות (ישעיהו ה"תימני", אוזן ה"מרוקאי", הילל ה"עיראקי"). מי שאין נגדו משהו ספציפי זוכה לקריאה הפופולארית "גנב" (שם-טוב, האוזנר), אחרים זוכים לקריאות ער-כיות יותר (כפון אריק שרון - "הנה הדביל"), יש המתקבלים ברספקט מה (רבין, פרס, צדוק) ויש הזוכים בהתעלמות מוחלטת (ידין) - דמוקרטיה ישירה.

בתוכניות הראיונות למיניהן, כמו "מוקד" אף אחד לא מרגיש אם המראיין אומר "הסדר שלום" או "הס-כס שלום" או "חווה שלום" או "שבת שלום". אף אחד לא מתעמק במה שהמראיין לא אומר. אף אחד פשוט לא שם לב למה שהמראיין אומר.

מה שכולם כן שמים לב ומרגישים ומתעמקים זה באיך - איך הוא יושב, איך הוא זז, איך הוא מחייך,

יוזון העם

נצחון ראשון - במחזור האחרון האלופה תנסה להשיב את כבודה

פולק - מגדלסך 24-26, 24-22

נדודגלני חיפה - הסוס השחור' בריספול'סיים וארוה, שנחלצה מהמשבר. נעזרים בפילה... בונה משקה על ארס.

שלוש בעקבות אלופת החורף אלי פוקס התפטר ה"ג'סס" העניקו אמש לאלופה מיבחן דציני בקרב בין יריבותינו בקוראץ גבדה אלקו בולוניה על דואא

ויאס, ראמירז ואש בטרנר, הפרס הגדול "מיקו" בלו: עשייה למכור 3:3 עם רמת השדה את פירסט

זה החל בקאן - ונגמר כאן...

לעולם לא יסטו מעצמם. הם הרי לא סוטים לכן הם לא עצובים ולא שמחים. הם לא יעשו צחוק מעצמם, שהרי המעמד מחייב.

לא מעניין אותם לא כדורגל, לא זיונים, לא מופ, ולא שאר השטויות של ההמונים. להפך - זה מגחך אותם, שהרי בתור "מתוחכמים" הם בוים בכל ליבם ל"פרימיטיבים" האלו.

ובאמת ה"פרימיטיבים" האלו לא יודעים כלום. בגלל זה יש להם להשמיע דברים שלא מוצאים בבית-ספר או בעיתון. בגלל זה הם גם מוכנים לשמוע דברים שאין בבית ספר או בעיתון. אולי ילמדו משהו. גם לא איכפת להם שמבזבזים דלק או מרגינה. להפך - הם יבזבו עוד מרגינה ויצחקו.

הם צוחקים, הם בוכים, הם שמחים, הם עצובים,

"צלילים עליזים" לסיום השנה
כספים שהשתחררו ברוב לביקוש פרי ענפים המניות ואנרות הנוב והצמדות באחר * סטימור ברפי לבישול המסחר באופציות בלגל. יעריכתו מחורש * הוולר נהיד - 966

התעודות קלה מחזור גדול במניות באמצעות חנוכה **הרחבה הנהלת "כור"**

מגמה מעורבת באיגרות-חוב לכה נאוכד מסות **סליה במניות: יציבות באג"ח** ירידה בהשקעות **מגמה מעורבת באג"ח ובמניות** קונצרו "כלל" **ירידה בהקר העסקות בנייע** יבוסלו איכסות הפרי לחעשיה

נמשכת תנופת המניות * שיפור קל בצמודי מדד ונת"ד

התעודות כללית בשערי המניות חוגגו ההסבות הכסורות המס **נסיגה והיסוסים באיגרות החוב** מחזור גדול בבורסה **מגמת תאנע מנעה השנה** סגירת של 70 מיליון ל"י **נבלמה ירידת הנח"ד** הכנסת **הבורסה הפסדים נכדים צפויים** הקלות מס בורסה גועשת, ייעוץ בנקאי **למשקיעי חוזציבור שאיבד את העשתונות**

הם קופצים לשמיים, הם מתפלשים בעבר. הם ממש עושים צחוק מעצמם.

מעניין אותם כדורגל, ופוקר וזיונים ואלכוהול ו-סמים וגופ וכל מה שאפשר להנות ממנו קצת.

הם לא בוים לאף אחד. כולם אנשים שבילים, ואנשים מעניינים אותם. הם מוכנים לשמוע, לחקש, לזרוק מילה, לשים טפחה, להרביץ מכה, לעזור קצת.

באמת "פרימיטיבים" עד הסוף.

חוכשה וחוכש

ביום חמישי בלילה עומדים כמה אנשים בתור לפני אוהל המג"ד. הם רוצים לצאת בשבת. איש איש וסי-בותיו.

אחד האנשים, מרוקאי, מדימונה המשרת בגודו כמכונאי, מתעקב בפנים הרבה זמן. כשהוא יוצא לבסוף פניו נפולים, עיניו דומעות ובקול חנוק הוא מקלל לו בשקט את כל העולם. לפני כחודש נפטר אביו והוא, כבן הבכור, נותר כמפרנס היחיד של המשפחה, "ברוי-כת" הילדים. הוא ביקש לצאת לחופשת-שבת, אבל המג"ד לא אישר כי יש כוננות.

אני מביט באיש אין-אונים, כי כוננות זה כוננות ואין מה לעשות.

אלא שלמחרת, כשאני עובר ליד מגרש החניה המ-אולתר, אני שם לב לחסרונה הבולט של ה"אלפא רומיאו" המוכספת של המ"פ מסביון. אני מברר בפלו-גה שלו איפה המ"פ ואומרים לי שהוא יצא עוד את-מול. עד מתי? עד יום ראשון. מה יש? יש לו בחינת-בגרות.

הו, אני אומר, הו-

קובי נבי

איך הוא עונה, איך הוא מתבלבל, איך הוא יורד על המראיין, איך הוא מתחמק, איך הוא לבוש, איך הוא לא מתבלבל, איך הוא מכניס למישהו, איך, איך, איך.

מה לעשות - המדיום אכן הוא המסר.

ערבשים וערבציקים

במילואים לא רק שאין פלסטינים, אין בכלל ערבים. יש רק ערבשים וערבציקים.

וכשחולפים בכפרי הערבשים או בערי הערבציקים חשים אנשי-הביטחון חובה אזרחית לצעוק לעבר העוב-רים ושבים קריאות שמהותן ואריאציות שונות ומשו-נות על נושא השרמוטה.

וכשאני מבקש מאחד האנשים לחדול מזה, הוא מביט בי במבט תמים להפליא ושואל, "אבל למה הם מס-תכלים עלי ככה?"

"מה למה, אני מתעלם מההיתמות, ניראה אותך כשהיה תחת כיבוש."

"כן, עונה האיש, אבל למה דווקא עלי? מה אני עשיתי להם?"

ממש יוסאריאן.

"מתוחכמים" ו"פרימיטיבים"

המדונה, כידוע, מתברכת באנשים "מתוחכמים" שהם סטודנטים או גמרו אוניברסיטה.

ומאחר שהם רכשו השכלה, הם כבר יודעים הכל ואין להם יותר מה לדעת. הם יודעים ש"כל מי ש-מתאמץ ומשתדל - מצליח" או ש"כל מי שמחזיק חשיש סופו להידרדר לזנות" וכאלו אמיתות. ואם מישוה מנסה לערער או להרחיק באמיתות האמיתות, מיד ברור שהוא קומוניסט ו"אנטי ציוני" וישתוק בכלל.

למעשה, אם רוצים לחסוך זמן, אפשר לקרוא את דיעותיהם היישר ב"מעריב", שהוא עיתונם החביב, שכן "ידעות" הוא כידוע, "עיתון סנסציוני".

הכי טוב הם יודעים מה כדאי לקנות, איזה מניות עולות, מה יקר ואיפה זול, עם מי להתחתן ואיפה לחנות.

כל ערך אחר מלבד כסף הוא כמובן, שוב, קומוניסטי ואנטי-ציוני.

הם גם מה שנקרא, "אזרחים שאיכפת להם" - למה מבזבזים מרגינה בחדר-האוכל? "זה שנוסעים בשני נגמ"שים ולא באחד - זה ביזבז דלק" וכאלו עקרונות.